

Thierry Meyssan: Válka na Ukrajině za udržení Evropské unie v porobě

- CZ24 News | 25. ledna 2023

Je to téměř rok, co ruská armáda vstoupila na Ukrajinu, aby provedla rezoluci **Rady bezpečnosti 2202**. NATO tento důvod odmítá a domnívá se, že Rusko vtrhlo na Ukrajinu, aby ji anektovalo. Zdá se, že ve čtyřech oblastech referenda o připojení k Ruské federaci potvrzují výklad NATO s tím, že historie Novorossie potvrzuje vysvětlení Ruska. Obě vyprávění pokračují paralelně, aniž by se kdy překrývala.

Pokud jde o mě, protože jsem během kosovské války redigoval denní zpravodaj **Le Journal de la Guerre en Europe**, vzpomínám si, že narativ NATO v té době zpochybňovaly všechny balkánské zpravodajské agentury, aniž bych měl možnost poznat, kdo má pravdu. Dva dny po skončení konfliktu se novináři ze zemí NATO mohli vydat na místo a přesvědčit se, že byli oklamáni. Regionální tiskové agentury měly pravdu. NATO celou dobu lhalo. Později, když jsem byl členem libyjské vlády, NATO, které mělo mandát Rady bezpečnosti k ochraně obyvatelstva, ho zneužilo ke svržení Libyjské arabské džamáhírie a **zabilo 120 000 lidí, které mělo chránit**.

Tyto zkušenosti nám ukazují, že Západ bezostyšně lže, aby zakryl své činy.

Dnes nás NATO ujišťuje, že není ve válce, protože na Ukrajině **neumístilo žádné vojáky**. Na jedné straně jsme však svědky gigantických transferů zbraní na Ukrajinu, aby se ukrajinští integrální nacionalisté [2], vycvičení NATO, postavili na odpor Moskvě, a na druhé straně ekonomické války, rovněž bezprecedentní, s cílem zničit ruskou ekonomiku. Vzhledem k rozsahu této války ze strany Ukrajinců se zdá, že konfrontace mezi NATO a Ruskem je možná kdykoli.

Nová světová válka je však velmi nepravděpodobná, přinejmenším v krátkodobém horizontu: činy jsou totiž již nyní v rozporu s narativem NATO.

Válka pokračuje dál a dál. Ne proto, že by si obě strany byly rovny, ale proto, že se NATO nechce postavit Rusku. Viděli jsme to před třemi měsíci na **summitu G20** na Bali. Se souhlasem Ruska zasáhl do debat na videu z Kyjeva ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj. Vyzval k **vyloučení Ruska** ze skupiny G20, stejně jako tomu bylo v případě skupiny G8 po připojení Krymu k Ruské federaci. K jeho překvapení a k překvapení členů NATO přítomných na summitu ho Spojené státy a Velká Británie nepodpořily [3]. Washington a Londýn se shodly, že existuje hranice, která by neměla být překročena. A to z dobrého důvodu: moderní ruské zbraně jsou mnohem lepší než zbraně NATO, jejichž technologie pochází z 90. let 20. století. V případě nějaké konfrontace není pochyb o tom, že by Rusko utrpělo, ale že by Západ rozdrtilo během několika dní.

☒ Proč se však do čela Evropské unie dostali Josep Borrell, Charles Michel a Ursula von der Leyenová, kteří byli odsouzeni za korupci a prokázali svou nekompetentnost? Aby dělali to, co jim řekne Jens Stoltenberg.

Ve světle této události si musíme znovu přečíst, co se děje před našima očima.

Příliv zbraní na Ukrajinu je vějičkou: většina zaslaného materiálu se na bojiště nedostane. Oznámili jsme, že budou poslány k rozpoutání další války v Sahelu [4], což veřejně potvrdil nigerijský prezident Muhammadu Buhari, když dosvědčil, že mnoho zbraní určených pro Ukrajinu již bylo v rukou afrických džihádistů [5]. V každém případě je budování arzenálu složeného ze šancí a

přidávání zbraní různého stáří a ráží zbytečné. Nikdo nemá logistické prostředky na to, aby zásoboval vojáky vícenásobnou municí. Z toho vyplývá, že tyto zbraně nejsou Ukrajině poskytovány proto, aby zvítězila.

Deník New York Times bil na poplach, když vysvětloval, že západní obranný průmysl není schopen vyrobit dostatečné množství zbraní a munice. Zásoby jsou již vyčerpány a západní armády jsou nuceny odevzdávat materiál potřebný pro vlastní obranu. To potvrdil taktéž americký ministr námořnictva Carlos Del Toro, který varoval před současným rozebíráním americké armády [6]. Uvedl, že *pokud se americkému vojensko-průmyslovému komplexu nepodaří do půl roku vyrobit více zbraní než Rusku, nebude americká armáda schopna plnit své poslání.*

Především, pokud chtějí američtí politici spustit Armagedon, nemají na to prostředky v příštích šesti měsících a pravděpodobně je nebudou mít ani později.

Nyní se věnujme ekonomické válce. Ponechme stranou její maskování pod krotkým slovníkem: „sankce“. Touto problematikou jsem se již zabýval a poukázal jsem na to, že nejsou soudním rozhodnutím a podle mezinárodního práva jsou nezákonné. Podívejme se na měny. Dolar drtil rubl dva měsíce, pak se vrátil na hodnotu, kterou měl v letech 2015 až 2020, aniž by si Rusko masivně půjčovalo. Jinými slovy, takzvané „sankce“ měly na Rusko zanedbatelný vliv. První dva měsíce vážně narušovaly jeho obchod, ale dnes už nejsou problémem. Navíc USA nic nestály a vůbec je neovlivnily.

Víme, že Spojené státy sice zakázaly svým spojencům dovážet ruské uhlovodíky, ale dovážejí je přes Indii a doplňují tak své zásoby, z nichž čerpaly v prvních měsících konfliktu [7].

Na druhé straně pozorujeme obrovské otřesy v evropské ekonomice, která je nucena si masivně půjčovat na podporu kyjevského režimu. Nemáme žádné statistiky o rozsahu těchto půjček, ani nevíme, kdo jsou věřitelé. Je však jasné, že evropské vlády se obracejí na Washington v rámci zákona o půjčce a pronájmu na obranu Ukrajiny z roku 2022. Všechno, co Evropané Ukrajině poskytují, má své náklady, které však budou vyúčtovány až po válce. Teprve pak bude vystaven účet. A ten bude přehnaně vysoký. Do té doby je vše v pořádku.

[VIDEO](#)

K sabotáži plynovodů Nord Stream 1 a Nord Stream 2 26. září 2022 se americký prezident **Joe Biden přihlásil nikoliv dodatečně, ale předem**, a to 7. února 2022 v Bílém domě za přítomnosti německého kancléře Olafa Scholze. Je pravda, že se ke zničení Nord Streamu 2 zavázal pouze v případě ruské invaze na Ukrajinu, ale to jen proto, že novinářka, která s ním dělala rozhovor, toto téma zarámovala, aniž by si troufla představit, že by tak mohl učinit i v případě **Nord Streamu 1**. Tímto prohlášením a ještě více **touto sabotáží Washington ukázal, jak pohrdá svým německým spojencem**. Od doby, kdy první generální tajemník NATO lord Ismay prohlásil, že skutečným cílem Aliance je **„udržet Sovětský svaz venku, Američany uvnitř a Němce dole“** [8], se nic nezměnilo. Sovětský svaz zmizel a Německo převzalo vedoucí úlohu v Evropské unii. Kdyby lord Ismay ještě žil, pravděpodobně by řekl, že cílem NATO je **udržet Rusko venku, Američany uvnitř a Evropskou unii pod kontrolou**.

Německo, pro které je sabotáž těchto plynovodů nejvážnější ranou od konce druhé světové války, ji přijalo bez mrknutí oka. Zároveň spolkló Bidenův plán **na záchranu americké ekonomiky** na úkor **německého automobilového průmyslu**. Na to vše reagovalo sblížením s Čínou a vyhnutím se

hněvu s Polskem, novým aktivem USA v Evropě. Nyní navrhuje obnovit svůj průmysl výstavbou muničních továren pro Alianci.

Výsledkem je, že se Německo smířilo s americkým poručnictvím, což sdílí i Evropská unie, kterou Berlín ovládá [9].

Druhá poznámka: Němci a členové Evropské unie jako celek vzali na vědomí pokles své životní úrovně. Jsou spolu s Ukrajinci jedinými oběťmi současné války a smířili se s tím.

V roce 1992, kdy se Ruská federace rodila na troskách Sovětského svazu, pověřil Dick Cheney, tehdejší ministr obrany, Straussona [10] Paula Wolfowitz sepsáním zprávy, která se k nám dostala pouze ve značně redigované podobě. Výňatky z původní zprávy, které zveřejnily New York Times a Washington Post, ukazují, že Washington již nepovažoval Rusko za hrozbu, ale Evropskou unii za potenciálního soupeře [11]. Uvádělo se v ní: „V roce 2013 se v USA uskutečnil první ročník mezinárodní konference o bezpečnosti: „Spojené státy sice podporují projekt evropské integrace, ale musíme být opatrní, abychom zabránili vzniku čistě evropského bezpečnostního systému, který by podkopával NATO,, zejména jeho integrovanou vojenskou velitelskou strukturu. Jinými slovy, Washington schvaluje evropskou obranu podřízenou NATO, ale je připraven zničit Evropskou unii, pokud si představí, že se stane politickou silou schopnou postavit se proti němu.

Současná americká strategie, která pod záminkou boje proti Rusku neoslabuje Rusko, ale Evropskou unii, je druhou konkrétní **aplikací Wolfowitzovy doktríny**. Její první aplikace v roce 2003 spočívala v potrestání **Francie Jacquese Chiraca a Německa Gerharda Schrödera** za to, že se postavili proti zničení Iráku ze strany NATO [12].

VIDEO

Přesně to řekl předseda sboru náčelníků štábů USA generál **Mark Milley** na tiskové konferenci po setkání spojenců **v Ramsteinu 20. ledna**. Požadoval sice, aby každý účastník daroval Kyjevu zbraně, ale zároveň uznal, že „letos bude velmi, velmi obtížné vojensky vyhnat ruské síly z každé pídě Ruskem okupované Ukrajiny. Jinými slovy, spojenci musí krvácet, ale není naděje, že by v roce 2023 nad Ruskem něco vyhráli.

Třetí poznámka: Tato válka není vedena proti Moskvě, ale s cílem oslabit Evropskou unii.

AUTOR: Thierry Meyssan

ZDROJE: www.voltairenet.org/article218706.html / www.topcz.net

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ